

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Eleny Berthothyovej, PhD. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa **R. M.**, bytom v S., zastúpeného opatrovníkom R. M., bytom v S., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24.septembra 2007, č. k. 5 Sd/87//2007 – 14, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 24.septembra 2007, č. k. 5 Sd/87/2007 – 14 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne z 9. októbra 2006 číslo X. v spojení s rozhodnutím odporkyne zo 17. augusta 2007 číslo X., **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom 24.septembra 2007, č. k. 5 Sd/87//2007 – 14, zrušil rozhodnutie odporkyne z 9. októbra 2006 číslo X. v spojení s rozhodnutím rozhodnutie odporkyne zo 17. augusta 2007 číslo X. ktorými bola podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietnutá žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že pre vznik nároku na túto dávku nespĺňuje podmienku potrebnej doby poistenia, lebo ako poistenec vo veku do

20 rokov života nebol dôchodkovo poistený ani jeden deň v období do 21. novembra 2004, teda do vzniku invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), hoci zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok navrhovateľ splnil, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60 %, teda o viac o viac ako 40 %. Navrhovateľ tiež nie je invalidom z mladosti podľa § 29 ods. 3 v spojení s § 33 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), lebo je schopný vykonávať sústavné zamestnanie aj bez potreby zabezpečenia celkom mimoriadnych podmienok. Podľa názoru súdu prvého stupňa bolo rozhodnutia odporkyne treba zrušiť, lebo pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť sú nepreskúmateľné.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie odporkyňa. Namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia nárokov navrhovateľa aj rozhodnutí odporkyne, a preto žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je dôvodné.

Z dávkových spisov vyplýva, že odporkyňa rozhodnutím z 9. októbra 2006 číslo X. zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že hoci navrhovateľ 31. decembra 2004 splnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na túto dávku, nárok na invalidný dôchodok mu nevznikol, lebo pred vznikom invalidity nezískal ani jeden deň dôchodkového poistenia.

Rozhodnutím zo 17. augusta 2007 číslo X. odporkyňa zmenila svoje rozhodnutie z 9. októbra 2006 číslo X. v časti, týkajúcej sa určenia vzniku invalidity tak, že invalidita navrhovateľa podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vznikla 29. novembra 2004. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie odporkyne nezmenené.

Pre posúdenie nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok bolo potrebné skúmať, či navrhovateľ splnil podmienky nároku na invalidný dôchodok, teda či je invalidný a či splnil podmienku potrebnej doby poistenia.

Odporkyňa považovala za preukázané, že zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok navrhovateľ splnil už 29. novembra 2004 teda už v čase v čase podania žiadosti o invalidný dôchodok. O splnení tejto podmienky svedčia aj závery posudku MUDr. Jozefa Bednára, posudkového lekára Sociálnej poisťovne ústredia so sídlom v Poprade, ktorý na základe osobného vyšetrenia navrhovateľa (naposledy pred ošetrovateľom z 15. mája 2007) a po zhodnotení zdravotnej dokumentácie, najmä výsledkov vyšetrenia psychologického a psychiatrického zistil, že navrhovateľov nepriaznivý zdravotný stav má za následok vznik jeho invalidity s účinnosťou od 29. novembra 2007, lebo miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť predstavuje 60%. Zo záverov posudku tohto posudkového lekára tiež vyplýva, že navrhovateľ nie je invalidný z mladosti podľa § 29 ods. 3 v spojení s § 33 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), lebo sa nestal invalidným pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka a preto nemohol byť zamestnaný vôbec alebo po dobu potrebnú pre nárok na tento dôchodok.

Záver, že navrhovateľ nie je podľa § 33 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení invalidný z mladosti, vyplýva z doteraz vykonaného dokazovania, ale nebol ani dôvodom zamietnutia jeho žiadosti o priznanie invalidného dôchodku. Iné novšie dôkazy, ktoré by svedčili o skutočnosti, že navrhovateľ je invalidný z mladosti v konaní nevyšli najavo a navrhovateľ vykonanie iných takýchto dôkazov nenavrhol. Posudkový lekár sociálneho zabezpečenia však v súlade so zákonom skúmal aj takéto skoršie splnenie zdravotnej podmienky pre vznik nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok z mladosti, hoci navrhovateľ vo svojej žiadosti o takýto dôchodok nežiadal. Nebolo preto potrebné vykonávať o okolnosti dátumu vzniku invalidity navrhovateľa ďalšie dokazovanie.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že rozhodnutia odporkyne z 9. októbra 2006 a zo 17. augusta 2007 sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Dôvodom zamietnutia žiadosti navrhovateľa nebolo nesplnenie zdravotnej podmienky nároku na invalidný dôchodok, ale skutočnosť, že navrhovateľ nezískal ani jeden deň dôchodkového poistenia, ktorá bola v rozhodnutí dostatočným spôsobom skutkovo aj právne vyjadrená.

Podľa § 255 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak. Na hodnotenie náhradnej doby ako obdobia dôchodkového poistenia od 1. augusta 2006 sa nevyžaduje splnenie podmienky získania najmenej jedného roka zamestnania.

Nebolo potrebné, aby odporkyňa v odôvodnení prípadne len zopakovala skutočnosť, že navrhovateľ ani v žiadosti o dávku netvrdil, že by bol zamestnaný čo i len jeden deň, a to ani v čase pred dovŕšením veku 18 rokov veku, ani neskôr, ani nenamietal, že získal nejakú náhradnú dobu zamestnania okrem vyjadrenia, že vykonával verejnoprospešné práce v obci S.

Pri skúmaní splnenia podmienok invalidity na základe vyjadrení navrhovateľovho opatrovníka posudkový orgán požiadal na Mestskom úrade v S. o oznámenie, či navrhovateľ bol zaradený v evidencii nezamestnaných a či vykonával verejnoprospešné práce. Doklad o evidencii nezamestnaných, v ktorom by bol navrhovateľ zapísaný, sa však v konaní nepodarilo zadovážiť. Z potvrdenia uvedeného úradu, doručeného do posudkového spisu 6. júna 2007 však odporkyňa zistila, že navrhovateľ verejnoprospešné práce nevykonával. Navrhovateľ preto nepreukázal, že by získal aspoň jeden deň poistenia, preto podmienky nároku na invalidný dôchodok nesplnil.

Rozhodnutia odporkyne sú dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, preto nemalo tvrdenie navrhovateľa o nároku na invalidný dôchodok vplyv na vecnú správnosť jej rozhodnutia.

Preskúvané rozhodnutia však treba považovať za preskúmateľné z hľadiska jeho obsahu, lebo navrhovateľovi (resp. jeho opatrovníkovi) musí byť z rozhodnutia nezameniteľným spôsobom zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie

odporkyne. Takýmto dôvodom je nad akúkoľvek pochybnosť skutočnosť, že navrhovateľ nezískal pre vznik nároku na invalidný dôchodok potrebnú dobu poistenia V. Nemuselo sa tak stať napr. označením skutočnosti, že nezískal v zamestnaní ani jeden deň poistenia a nezískal ani žiadnu náhradnú dobu. Nesplnenie všetkých podmienok nároku na invalidný dôchodok navrhovateľa je z odôvodnenia rozhodnutí zrejmé a ani prípadné podrobné nezdôvodnenie rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa a vzniku jeho invalidity nie je takým nedostatkom, ktorý by mal za následok nesprávne rozhodnutie odporkyne vo veci samej.

V danej veci však rozhodnutia odporkyne obsahovali predpísané náležitosti a ich obsah zodpovedal vykonanému dokazovaniu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu odporkyne vyhovel a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 220 OSP zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne z 9. októbra 2006 číslo X. v spojení s rozhodnutím odporkyne zo 17. augusta 2007 číslo X. potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v konaní nebola úspešná a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová